

Nr 163.

Av herr Pettersson i Dahl m. fl., angående åtgärder till förhindrande av för tidig skörd av skogsbär.

Frågan om skydd för markägarnas rätt till skogsbär har vid upprepade tillfällen behandlats av riksdagen utan att något positivt resultat vunnits. I samband härmed ha likaledes resultatlösa framställningar gjorts om åtgärder för att hindra att omogna skogsbär skördas. Under den nuvarande kristiden har sålunda livsmedelskommissionen mottagit flera framställningar med begäran att livsmedelskommissionen med hänsyn till det nuvarande försörjningsläget för Kungl. Maj:t skulle framlägga förslag till lösning av dessa spörsmål.

De invändningar, som tidigare mötte en lagstiftning på detta område, gingo i allmänhet ut på att dylika åtgärder skulle förstöra möjligheterna för den fattigare befolkningen att skaffa sig extra inkomster av bärplockning. Läget är nu ett helt annat, och frågan måste ses ur ren folkförsörjningssynpunkt. Samhället måste vidtaga sådana åtgärder, att den viktiga livsmedelstillgång, våra skogsbär utgöra, icke i onödan förstöres. Det är den fattiga befolkningen ute i bygderna, som behöver skydd, så att den icke berövas det tillskott i livsmedelsförsörjningen, som finnes i de egna bärmarkerna. Argumentet mot lagstiftningen har därför ändrat karaktär; det räcker ej med upplysning och propaganda för att stävja missförhållandena. Plockningen av omogna skogsbär sker nämligen av okunnighet och obetänksamhet. Det är emellertid tydligt att icke någon upplysningsverksamhet förmår påverka den hamstringsmentalitet, som under krigstiden gripit stora delar av befolkningen.

Den enskilde jordägarens rätt till skogsbären torde vara föremål för behandling av lagberedningen i samband med revision av jordabalken och bör fördenskull icke tagas upp i detta sammanhang. Åtgärder synas däremot omedelbart påkallade att förhindra att omogna bär plockas för tidigt. Med hänsyn till den betydande kvantitet skogsbär, som varje år skördas och konsumeras i våra hushåll, måste det ligga i folkförsörjningens intresse att bären plockas, först när de blivit fullt mogna. Genom propaganda, som igångsatts av myndigheterna, och relativt tillfredsställande pris ha stora skaror av befolkningen i städer och samhällen lockats ut i skogarna för bärplockning. På grund av oförstånd och i avsikt att hinna plocka bären på de bästa och lättast tillgängliga platserna skördas bären ofta av dessa tillresande bärplockare i omoget skick. Detta måste medföra en betydligt försämrad

kvalitet och ett otillfredsställande resultat av bärskörden ur folkförsörjningssynpunkt. Det synes därför lämpligt att plockning av vissa skogsbär, särskilt lingon och hjortron, tillåtes först från viss dag, som för varje län fastställs av respektive länsstyrelse.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära att sådana bestämmelser utfärdas, som förhindra att omogna skogsbär plockas och skördas.

Stockholm i januari 1944.

Anders Pettersson
i Dahl.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

Per Persson,
Norrby.
